

Bogdan Giemza

Od Redakcji

Studia Salvatoriana Polonica 2, 5-7

2008

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

■ Od Redakcji

„Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8,32) – to zdanie z Ewangelii Janowej określił niegdyś Jan Paweł II jako najważniejsze z Ewangelii. Do tych słów nawiązał papież w swojej pierwszej encyklice *Redemptor hominis*. Kościół z ustanowienia Chrystusa jest stróżem i nauczycielem Bożej prawdy i wolności. W imię Bożej misji Kościół angażuje się na rzecz prawdziwej godności osoby ludzkiej. Nie jest więc dziełem przypadku, że programowym hasłem tej encykliki jest myśl, iż „człowiek jest drogą Kościoła” (RH 14). Nawiązując do cytowanych słów Ewangelii, Jan Paweł II pisał: „W słowach tych zawiera się podstawowe wymaganie i przestroga zarazem. Jest to wymaganie rzetelnego stosunku do prawdy jako warunek prawdziwej wolności. Jest to równocześnie przestroga przed jakąkolwiek pozorną wolnością, przed wolnością rozumianą powierzchownie, jednostronnie, bez wniknięcia w całą prawdę o człowieku i o świecie. Chrystus przeto również i dziś, po dwóch tysiącach lat, staje wśród nas jako Ten, który przynosi człowiekowi wolność opartą na prawdzie, która człowieka wyzwala od tego, co tę wolność ogranicza, pomniejsza, łamie u samego niejako korzenia w duszy człowieka, w jego sercu, w jego sumieniu” (RH 12).

Kościółowi i światu potrzebni są dzisiaj nauczyciele i świadkowie prawdy. Chodzi o to, aby świadczyć o niej nie tylko słowami, ale również świadectwem czystej i dobrej intencji legitymującej się bezinteresownością i ofiarą życia dla prawdy, z prawdy i według prawdy. Wzorem i źródłem takiej postawy jest Syn Boży, Jezus Chrystus, jedyny Zbawiciel człowieka i świata. Całe ziemskie życie Jezusa było przede wszystkim służbą prawdzie. Sens swego ziemskiego posłannictwa określił Chrystus przed Piłatem, mówiąc: „Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie” (J 18,37). Jako uczniowie Jezusa mamy obowiązek zdobywać i pielęgnować w sobie świadomość naszej wyjątkowości w świecie. W obecnym tomie „Studiów” zwraca na to uwagę w swoich rozważaniach ks. Marian Rusecki. Podkreśla on, że mamy świadczyć o wyjątkowej prawdzie chrześcijaństwa z całym przekonaniem,

choć nie na zasadzie pychy i wywyższania się czy lekceważenia innych. Ta wyjątkowość chrześcijaństwa czerpie swoją moc przede wszystkim i wyłącznie z Osoby Jezusa Chrystusa. Chrześcijanie, prowadząc wszelkie formy dialogu ze światem czy innymi religiami, nie mogą tego zgubić.

Niezłomnym świadkiem prawdy o Bogu i człowieku był Jan Paweł II. Daje temu wyraz w swoim przedłożeniu ks. Tadeusz Styczeń SDS. Jako uczeń papieża, sam stawał się mistrzem dla innych. Szczególnym wyzwaniem dla Kościoła u progu trzeciego tysiąclecia jest troska o głoszenie ewangelicznego przesłania nadziei i chrześcijańskiej wizji człowieka, czerpiącej inspirację z tajemnicy Wcielenia Jezusa Chrystusa. Wobec wielorakich lęków i zagrożeń współczesnego człowieka, dążenia do narzucenia antropologii bez Boga i bez Chrystusa, chrześcijanie mają przypominać, że ostateczne słowo należy do Bożej Miłości. Bardzo ważnym zadaniem chrześcijan jest pomoc w zrozumieniu i pokonaniu napięcia, jakie nosi w sobie człowiek, w którym spotyka się skończoność z nieskończonością. Pragnienie nieśmiertelności towarzyszy człowiekowi od początków jego stworzenia. Dziś znaczącą rolę w tym względzie odgrywa medycyna. Istnieje jednak silna pokusa rozwiązań, które sprzeniewierzają się godności człowieka. Na odmienne sposoby rozumienia zadania, które stawia sobie medycyna, wskazuje w swoim artykule ks. Jarosław Merecki SDS.

Godnym kontynuatorem drogi Jana Pawła II jako nauczyciela i stróża prawdy jest Benedykt XVI. Taka niezłomność spotyka się z oporem czy wręcz odrzuceniem. Temu zagadnieniu poświęca swoją analizę ks. Piotr Ślęczka SDS, odwołując się do wykładów Benedykta XVI na uniwersytecie La Sapienza w Rzymie i na uniwersytecie w Ratyźbonie. Dla zrozumienia nauczania obecnego papieża ważne jest uświadomienie sobie, że jest on uczniem szkoły historycznej w Monachium. Ks. Edward Staniek w swoim artykule wskazuje na kształtowanie się teologicznych korzeni myśli Benedykta XVI i różnicę między szkołą w ujęciu spekulatywnym i w ujęciu historycznym. Z kolei ks. Dariusz Zielonka SDS omawia teologię kapłaństwa kard. Josepha Ratzingera.

Ważnych aktualnych zagadnień dotyczą artykuły ks. Bogdana Giemzy SDS, ks. Krzysztofa Wonsa SDS i ks. Krzysztofa Pawliny. Pierwszy podejmuje refleksję nad zjawiskiem migracji w aspekcie pastoralnym jako znakiem czasów i istotnym wyzwaniem dla duszpasterstwa Kościoła. Ks. Wons natomiast w kontekście XII Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów wprowadza w lekturę dokumentu roboczego *Słowo Boże w życiu i misji Kościoła* przygotowanego na ten Synod, zwracając szczególną uwagę na praktykę *lectio divina*. Z kolei ks. Pawlina analizuje ważne zagadnienie posługi kapłańskiej w kontekście duszpasterstwa młodzieży.

Człowiek żyje i tworzy w określonym kontekście kulturowo-społecznym. Ziemia Dolnośląska może poszczycić się bogactwem ludzi, którzy tutaj się urodzili, kształtowali swoje człowieczeństwo i dojrzewali na drodze życia chrześcijańskiego oraz naukowego. Na łamach tego numeru „Studia Salvatoriana Polonica” zapraszamy do lektury tekstu poświęconego postaci związanej z Dolnym Śląskiem, Angelusa Silesiusa (1624–1677). Ks. Bogdan Ferdek omawia zagadnienie przebóstwienia człowieka w oparciu o utwór *Cherubinowy wędrowiec* Anioła Ślązaka. Miłośnicy sztuki znajdą zapewne ciekawą lekturę w artykule Jana Wrabca na temat architektury zespołu pałacowego w Bagnie, obecnej siedziby Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów.

Dział artykułów dopełniają refleksje o. Bronisława Wenantego Zuberta OFM, związane z przypadającą w 2008 roku 25. rocznicą promulgacji Kodeksu Prawa Kanonicznego, oraz ks. Rafała Masarczyka SDS mające za przedmiot pogodę ducha w *Dzienniku duchowym* Sługi Bożego ks. Franciszka Marii od Krzyża Jordana, założyciela salwatorianów i salwatorianek.

Rytm życia i naukowej działalności Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów w Bagnie ukazują recenzje oraz sprawozdania, między innymi sprawozdanie z działalności naukowo-dydaktycznej WSD w roku akademickim 2007/2008 oraz wybrana bibliografia salwatorianów za rok 2007.

Ks. Bogdan Giemza SDS